

Tak zase ahoj, píší britští fandové Dave Rees a Martin Webb z fanzinu A New Day. Je opravdu dobré vidět lana Andersona a zbytek kapely znovu na cestách, hrají zase spolu a mají nové termíny po celé Evropě. Nicméně otravná pandemie covidu dále způsobuje problémy, jejichž následky jsou kontroverzní. V Izraeli, s Joe Parrishem a jeho pozitivním testem na covid, kapela udělala bezprecedentní rozhodnutí (rozhodně v dějinách Tull) hrát show s jedním mužem chybějícím, s pomocí pásky (jak jsme to nazvali) s kytarovými party nahranými z dřívějšího živého vystoupení. Později v Polsku to byl zase Scott Hammond, kdo zmeškal show kvůli covidu, takže tentokrát zbývající čtyři členové kapely hráli s předtočenými bicemi. Někteří komentátoři ze sociálních sítí se kvůli rozhodnutí hrát s neúplnou kapelou a s pomocí předtáček hrotili: „*Absolutně neprofesionální pokračovat v turné bez kytaristy - ale ono to asi udržuje proud penězku*“; „*Proč lan ničí dědictví, které BÝVALO Jethro Tull?...naprostý odpad...*“; „*Zdá se, že se Tull dostali na úplné dno*“; „*Vím, že má povinnosti naplnit místo konání a fanoušky, ale s nahranou kytarou měli vrátet alespoň část vstupného...*“; „*Tohle je vážně zase jen další hluboký poklesek*“; „*Myslím, že to měli odložit na jiný termín*“; „*To je přinejmenším trapné - co se to sakra se děje?*“ - to byly jen některé ze zdvořilejších komentářů fanoušků, kteří nebyli na koncertech. Takže v zájmu spravedlivé rovnováhy jsou na dalších stránkách poněkud nespokojená zpráva očitých svědků z izraelských koncertů, hraných bez kytaristy na pódiu, a dlouhý rozhovor s člověkem nejpovolanějším, Jamesem Andersonem, který podrobně vysvětluje, o co šlo. Osobně si nejsem jist... ano, samozřejmě očekáváte, že v případě Tull uvidíte koncert celé kapely, ale daná situace s covidem musí být nějak zvládnuta, a to různými způsoby, třeba právě takhle. Nic a nikdo nevydrží navždy, takže zrušený koncert může znamenat, že někdo přijde o poslední příležitost vidět Tull. Těžká věc...

BROADSWORD & THE BEAST - “KNIŽNÍ” VYDÁNÍ

Na fanouškovských fórech a sociálních sítích se stále spekuluje o tom, co se děje s novým vydáním The Broadsword And The Beast. Fanzin AND může prozradit, že vyhlídky nejsou dobré. Původní album vyšlo v roce 1982. Jako každý dobře ví, jeho 40. výročí připadá na rok 2022 – tedy na letošek. Vskutku. S tím vědomím lidé od Warnerů začali plánovat výroční ‘knižní sadu’ již dávno. Starý Webby vedl své rozhovory před více než rokem a předložil návrh vyprávění o 25 000 slov už v dubnu 2021. Všechny ostatní rozhovory a funkce mají být připraveny měsíce a první návrh „kniha“ byla připravena. Podobně skončil Steven Wilson už dávno s remixováním původního alba a přidružených i bonusových skladeb. Vše je téměř připraveno. Až na to, že rozhodující lidé u Warnerů si uvědomili, že je třeba se vyhnout střetu s novým albem lana Andersona, která má vyjít na začátku roku 2023. Prostě rozhodli, že zdrží vydání Broadswordu až do léta 2023. Tedy k 41. výročí, místo jeho vydání na podzim 2022, což by alespoň bylo v rámci 40. výročí vydání v roce 1982, možná zcela přesně na měsíc. Pokud jsou výše uvedené skutečnosti pravdivé, pak je to obrovské zklamání a docela nevysvětlitelná věc. Zpráva o další NOVINCE - o albu Jethro Tull příští rok - je sice úžasná, ale nechápu, jak by knižní verze Broadswordu, vydaná letos, zasahovala do nového alba příští rok. Mimochodem, pro ty z vás, kteří doufají v rozšířenou verzi reedice TBATB z Dortmundu z roku 1982, tedy koncertu z Westfalenhall, vysílaném v RockPop show německé televize a vydaném na DVD jako *Jack In The Green: Live In Germany*, tak oněch devět písní bylo všechno, co Tull předvedli. Vzhledem k předchozímu vydání na oficiálním DVD, Warneri jej již znovu vydávat nebudou.

Ian Anderson zahrál na flétnu a irskou flétnu na dvou písních na novince Tima Bownesse - albu *Butterfly Mind*. Bohužel vydání alba bylo odloženo ze 17. června na 5. srpen. Hmm, zpoždění – opakující se téma...

Martin Barre hraje na *Songs We Were Taught* s uskupením The Prog Collective spolu s lidmi jako David Clayton-Thomas, Rod Argent, Sonja Kristina, Candice Night (Blackmore's Night), Dweezil Zappa, Ron "Bumblefoot" Thal (Guns N' Roses / Asie), Steve Morse a Steve Hillage. Vyšlo 1. července na Cleopatra Records.

ROZHOVOR S

JAMESEM ANDERSONEM

ŽÁDNOU PANDEMII, PANE KAPITÁNE!

Posledních pár let bylo zvláštních. Šlo o těžké časy pro všechny – včetně rockových kapel, které pandemie Covid19 vyhnala z pódíí a které stále čelí problémům, souvisejícím s Covidem i nyní, kdy už jsou schopné obnovit svá turné... problémy, které si my obyčejní fanoušci můžeme jenom představovat. Na toto téma se Martin Webb setkal v hospodě v centru Londýna s Jamesem Andersonem - aby zjistil interní informace o dopadu pandemie Covid na kapelu s obnoveným názvem Jethro Tull a na všechny, kdo se podíleli na zajištění jejich představení.

Jen pro upřesnění, abych nekladl nějaké nesmyslné otázky, jaká je vlastně tvoje role při pořádání koncertů a zájezdů?

Jsem agentem pro celý svět kromě Severní Ameriky, kde máme Williama Morris Endeavoura. Nějakou dobu jsme v Americe nebyli ze zřejmých důvodů; my ani v těchto dnech nechceme vyrážet na příliš dlouhé zájezdy. Nedávalo by to moc smysl tam jet tam jen na dvě nebo tři show, jako tady v Evropě. Mluvili jsme s Williamem o možnostech v Severní Americe, ale vše záleží na nalezení správných termínů ve správný čas. Příběh rozhovoru začíná v březnu 2020, kdy skupina a štáb přiletěli do Helsinek na třídní turné po Finsku, a narazili tam na finská vládní covidová opatření, která nečekaně zakázala jakékoli akce s účastí více než 500 lidí.

Byl nějaký nápad, jak udělat koncert s pouhými 500 lidmi?

Nemohu mluvit o přesných detailech, které finští promotéři na místě znali, ale řekli, že to s počtem 500 nemůže finančně ani eticky fungovat. To je polovina diváků - a jak té druhé řeknete, že se tam nedostanou? Mohli mít nějaké pojištění storna; ale tehdy nebyl ještě žádný covid na obzoru. Měli také možnost vystoupení odložit a ponechat peníze na vstupenky zákazníků v systému, což se stalo, a bylo to relativně jednoduché; a předpokládám, že místa konání pořadatele vyplatila, i když pravděpodobně přišli o peníze na hotely, reklamu, výrobu atd., protože to bylo na poslední chvíli. My jsme přišli o peníze za letenky na odložená představení, protože v té fázi nebyly zavedeny žádné covidové protokoly, ani vstřícné zásady refundace leteckých společností! Dokonce jsme slyšeli o nových omezeních jen v řádu hodin před startem. S největší pravděpodobností bychom neletěli, ale dorazili jsme, a pak museli vymyslet způsob, jak se znovu narychlo vrátit. Shows se bohužel nemohly v té době uskutečnit, ale nakonec i po dalších odkladech nakonec přece jen nedávno proběhly. A my jsme třeba ve Švédsku využili příležitosti a u některých odložených představení z roku 2020 přidali pár dalších termínů.

Jedním z problémů hned od samého počátku mé role, když mluvím s promotéry a diskutuji o věcech, jako je odsouhlasení s Ianem, je to, když zjistíte, že nemůžete hrát koncerty v termínech, na kdy jste je původně dali do prodeje. Snažíte se tedy pro show najít nějaké

nové termíny – a všichni se snažili naučit, jak to funguje, nikdo v té fázi nevěděl co se to proboha děje – pak najdete že pro nová životaschopná data existují již místo koná pro jiná představení. Mohli jste původně něco zarezervovat 18 měsíců předem, s výhledem na koncerty ve čtvrtek, pátek a sobotu, protože jsou to obvykle nelepší dny pro účast. Ale když se to pak pokusíte přeskupit, najednou se vyrovnáváte s tím, že volný termín je pouze v pondělí nebo dokonce v neděli, kdy zaměstnanci místa a technici často vydělávají časovou vyšší nebo dvojnásobnou mzdu. Navíc se vám promotér snaží vyhovět v něčem, co dává smysl při směřování. Při nastavování prvotního data se snažíme, aby cesta trvala dvě hodiny sem a další tři hodiny tam či jinam; ale při novém uspořádání bychom najednou měli před sebou pět nebo šest hodin cesty, protože teď je to špatně, aby se dala nastavit data po sobě – nebo si musíme vzít si pár dní volna navíc, protože cesty jsou příliš daleké kvůli omezené dostupnosti míst. Takže je v tom všem trochu zmatek! Promotéři dělají všechnu tuhle práci se mnou. Já pak jdu za lanem a říkám mu, jaké máme možnosti, zároveň se snažíme zkombinovat to s ostatními show, o kterých si *myslíme*, že už jsou naplánované. Ale jak víme, ty všechny byly následně také posunuty. Bylo to jako sestavovat velkou skládačku, kterou někdo stále rozhazuje a přesunuje všechny dílky každých šest měsíců jinam. Říká přitom, tady máte jiný soubor pravidel a jiný způsob práce. Takže ty finské show se myslím předělávaly třikrát, což bylo typické pro mnoho vystoupení z roku 2020. A to jsme jen my a naše problémy, ale říkám to jménem opravdu všech promotérů. Chci říct, máme štěstí že nikdo opravdu neonemocněl covidem a nikdo, koho známe, nezemřel. Všichni byli situací nějak utlumeni, ale celkově je to prostě nepříjemné, a to i z dlouhodobého hlediska...

V prvních dnech, než si některé vlády uvědomily, že to je vážná situace, jste si ty, kapela, a promotéři mysleli, že stále můžete počítat s nějakými daty, nebo tam byl bod, kdy sis najednou pomyslel, dobrá, konec, pojďme udělat tlustou čáru, všechny nadcházející koncerty musejí být přeplánovány?

Pořád jsme se snažili vkládat více termínů dále v řadě nebo přesunout data na mezery, které se zdály existovat. Nejsem si jistý, kdo z nás si uměl představit, jaký dopad covid bude mít, ale snažili jsme se zůstat optimisty a tvrdě pracovat na tom, abychom odehráli představení, která jsme si odsouhlasili. Dlužíme to fanouškům, promotérům, se kterými spolupracujeme, kapele, štábu a veškeré další produkci a pohostinskému průmyslu, který je napojen, když jdeme někam hrát... Jo, zkoušeli jsme se přizpůsobit. Ale věděl jsem to od jiných lidí v oboru a od některých arénových kapel, které se rozhodly, že nebudou nic dělat do poloviny roku 2022, a skutečně si daly asi rok pauzu, než aby se snažily přeskupit tři nebo šest měsíců dopředu. Tohle udělali, ale my jsme stále doufali, že někde najdeme mezeru. Nebylo to ideální, protože sestavujeme roční turné možná 8 až 18 měsíců předem, přičemž zohledňujeme požadavek, abychom nehráli na místech, kde jsme byli nedávno. Naštěstí jsou Tull dostatečně velcí a ve světě dostatečně známí, takže můžeme vždy něco najít a zařadit show někde jinde v regionu. Na určitá místa, jako je Německo a Severní Amerika, se můžeme vracet každý rok; Spojené království děláme každých pár let; v Austrálii, Japonsku, na Novém Zélandu, v Brazílii a tak dále můžeme být každých pět let. Máme k dispozici velkou neustále se měnící tabulku ročního plánu online pro všechny v kapele a ve štábu, je tam barevně odlišeno, zda jde o data prozatímní, potvrzená, a tak dále. Pryč jsou ty dny, kdy bychom byli mimo měsíc nebo dva; kluci mají rodiny a musí si nechat vyprat prádlo, až se vrátí. Takže na začátku covidu jsme se jen snažili najít místa, kam bychom mohli zaskočit na tři nebo čtyři představení, a zase se vrátit domů. Ale byla to otázka nejen toho, kam se můžeme časově vmáchnout, ale také co se stane, když někdo po cestě onemocní, a také jaká pravidla přinesly různé země, včetně červených seznamů, kde, pokud jste byli v zemích ze seznamu, nesměli jste do dané země. Tak, že to bylo opravdu ošemetné. Máme povinnost pečovat o zdraví lidí, ale také se snažit udržet kapelu a štáb v práci. Dávají nám

svých celých 365 dní svého ročního času, a tak je udržujeme v provozu co nejvíce můžeme. Takže, ano, mohli jsme říci, OK, rok nic nebudeme dělat, ale dlužili jsme to promotérům, kapele a štábu...

Od této chvíle je pandemie covidu pod kontrolou, ale nezmizela, a v poslední době proběhlo pozitivní testování členů kapely. Na izraelském představení zastoupil na basu Davea Goodiera Jack Clark z jiného důvodu, než byl covid, to je fér; ale Joe Parrish nehrál kvůli pozitivnímu testu, a v Polsku nehrál zase Scott Hammond, také kvůli pozitivnímu testu. Zbytek kapely pouštěl v Izraeli kytaru ze zvukového souboru a poté v Polsku bicí taktéž. Je to případ přístupu „show musí pokračovat“, nebo jste přemýšleli i o zrušení těchto představení?

Je to něco, čemu jsme předcházeli. Mediální server, který máme, umí přehrávat video a zvuk – mnoho našich videí je synchronizováno na klikací stopu tak, aby začínaly na správném místě. Naši kluci mají v uších monitory, kde slyší narážky pro začátek písně, raz-dva-tři-čtyři... pak nastoupí, a ve stejnou dobu se spustí video a pak, doufejme, všechno dál funguje tak, jak má!

No, to je fér, protože zpěvák jakékoliv kapely obvykle začíná píseň na “raz-dva-tři-čtyři“, nebo podobně.

[Smích] Jak víš, kdy klepe na dveře zpěvák? On neví, kdy začít. Každopádně, naši chlapi poslouchají klikací stopu a jako a důsledek produkce video show má každá písnička každý večer pořád stejný počet taktů a refrénů. Ale každý člen kapely hraje každou notu spolu s videem živě. Každopádně jsme si uvědomili, a čísla to naznačovala, že to bude nevyhnutelné, zejména s uvolněním omezení, že jeden nebo více členů kapely dostane covid, že tomu nemůžeme unikat navždy. Tak jsme letos počátkem roku využili příležitosti, myslím, že někde v Itálii, a zaznamenali jevištní vystoupení každého člena kapely naživo, včetně chyb. Překvapivě, výsledná nahrávka byla opravdu dobrá. Takže jsme z těch vícestopých pásek vytvořili nějaké záložní soubory, využívající každý jednotlivý kanál, ať už *tom* kanál nebo *basový DI* a tak dále. Doufali jsme, že záložní soubory nikdy nebudeme potřebovat, ale čekali jsme, že je možná někdy budeme muset použít místo nemocného člena – i když, samozřejmě, kdyby to byl Ian, tak by to nešlo...

[Smích] Chtěl jsem se zeptat, jestli jste měli i pásku na flétnu a na zpěv...

Ne! Každopádně jsme mluvili o různých způsobech, jak to celé provést. Nic neříkat, a prostě vůbec nemít třeba baskytaristu na pódiu, oznámit to, nebo má někdo hru jen předstírat, co s tím? Rozhodli jsme se, že rozhodně neexistuje způsob, jak z etického hlediska předstírat, že problém není, popř. předstírat, že hraje někdo jiný – ať už to bylo jakkoli, museli jsme s pravdou ven. Tak to tedy byla otázka, jak zprávu načasovat. Na poslední chvíli musíte promluvit s promotérem a říci mu, že máme možnost show odložit a vrátit se jindy, ale že to letos nebude, protože už jsme zaneprázdněni – a už jde pravděpodobně o druhý resp. třetí odklad, který jsme tu stejně měli – nebo vyjdeme na pódium bez onoho člena kapely, ale musí se to oznámit. Takže pro Izrael jsme došli ke vzájemné dohodě a rozhodnutí s promotérem, že do toho půjdeme, a uděláme show s kytarovou zvukovou stopou. Myslím, že jsme měli dvoudenní varování s Joeovým pozitivním testem, a udělali jsme další den, další test, abychom měli jistotu. Neměli jsme jinou možnost, než nechat Joea doma, protože dostat se do letadla do Izraele jste mohli jen s negativním testem, a po přistání jste museli poskytnout další negativní test, na rozdíl od jiných zemí, kde jste si mohli prostě přijet s covidem, jako byste byli jen nachlazení. Takže večer na show jsme umístili na plátno oznámení – a [smích] i to samo o sobě byl trapas, protože jsme se převrátili angličtinu a hebrejský překlad, a hebrejský text se stále přehazoval ke čtení zleva doprava, místo zprava

doleva. Proběhlo také živé oznámení, že se velmi omlouváme, ale že dnes večer, kvůli pozitivnímu testu na covid, bude kytara jen na živé nahrávce. Naprosto beru, že někteří lidé nemusí mít radost, když přijdou na představení a shledají, že jeden z pěti členů kapely tam není. Mají pocit, že zaplatili za to, aby viděli, jak celá kapela hraje živě, a neposlouchali kytaru z nějakého mediálního serveru, kde je záznam čtrnáct dní starý. Myslím, že je pak na nich, zda dají stížnost na místě konání a místnímu promotérovi. A pokud je mi známo, při těch pár příležitostech, kdy jsme to takto řešili, nebyly žádné stížnosti. Nakonec jde skutečně o neupravené představení onoho hudebníka, pouze z dřívějšího vystoupení. Pokud by byli neschopní kvůli covidu dva členové kapely, nemohli bychom pokračovat. Jeden chybějící člen je také dost, vážně, ale pokud promotér řekne, že odklad je opravdu nemožný, protože je to příliš narychlo, aby se představení přesouvalo na jiný termín, pokusíme se pak udělat maximum pro to, aby se představení konalo. To jsme také udělali. Mimochodem absence Davida Goodiera na některých představeních nesouvisela s covidem. Věděli jsme, že bude po dobu šesti týdnů nedostupný a našli jsme náhradu v osobě Jacka Clarka. Ten byl velmi profesionální, naučil se program a absolvoval jednodenní zkoušku s kapelou – a to den předtím, než jsme jeli do Izraele, takže vlastně už bez kytaristy Joea. Což je paradoxní, vzhledem k tomu, že mimo Tull hrají ve stejné kapele [Albion]. Jo, chudák Jack nastoupil a říkal si, aspoň tam budu mít svého kamaráda Joea, ale ten byl uvězněn doma s covidem. Ale Jack odvedl fantastickou práci, všem se to moc líbilo a rádi s ním hráli a dávali dohodnuté koncerty, dokud se podle plánu nevrátil Dave na ty polské a následující. Pak byl zase pozitivně testovaný Scott Hammond a nemohl letět do Polska na první představení, ale opakovaný test byl naštěstí negativní a on mohl na další tři show přijet.

Aha, já myslel, že proto jsi tam jel ty, abys za Scotta v Polsku zaskočil.

Koncert v Bielsko-Bialej byl perfektní ukázkou toho, jak pozitivní test na covid může rozhodit všechny plány a vyžádá si rychlá, obtížná rozhodnutí. Jel jsem zaskočít za Scotta, ale na poslední chvíli vypadli také dva členové od techniků, včetně osvětlovače a režiséra videa, tak jsem raději přešel ke světlům. Věděli jsme, že Scott už na zbývající show letí, takže spíše než abych šel hrát na bicí, budu spolehlivěji dělat světla. Na bicí umím 90% programu, ale těch 10%, kterými jsem si nebyl jistý, mi mohlo způsobit pár nepříjemných chvil!

...

Ianovi bude letos 75 a myšlenky na dlouhá turné už ho nelákají. Rád udělá tři nebo čtyři představení a zase se vrátí domů. Ale samozřejmě tak to bylo před covidem, a teď musíme zvažovat mnohem více proměnných, takže to budeme brát, jak to přijde, držet se toho, co máme. Máme totiž hodně nových smluv na nové show, a uvidíme, jak to bude fungovat. Svět se změnil. Jedno je ale jisté, když vidíte Lana scházet z jeviště a nastupovat do dodávky, zdá se, že si to užívá stejně jako si to užíval vždycky, a momentálně ve studiu také pracuje na dalším albu, takže...

No, to je opravdu povzbudivá a optimistická poznámka na závěr. Ještě jednou díky Jamesovi za to, že si udělal čas na podrobné vysvětlení široké škály logistických a vpravdě etických potíží, kterým čelí kapela na turné během pokračující pandemie. Mnohých z nich si člověk kupující vstupenky nebyl vědom, jakož i za objasnění a racionalizaci zdánlivě kontroverzního rozhodnutí pokračovat v nedávných show navzdory tomu, že jich v kapele bylo o jednoho méně – musí se brát ohled na mnohem víc lidí, než jen na hudebníky a také na fanoušky. Přejeme co nejméně problémů po zbytek roku 2022 a do roku 2023.

Martin Webb

(kráceno)

Recenze vystoupení

JETHRO TULL, Mezinárodní kongresové centrum, Haifa, Izrael, 19 dubna 2022

Hechal HaTarbut, Tel Aviv, Izrael, 20. dubna 2022

Jethro Tull a Ian Anderson hráli v Izraeli skoro dvacetkrát, poprvé jsem je viděl v Tel Avivu v roce 1986 a líbilo se mi to tak, že jsem pak skoro žádný nevynechal. Takže jsem si letos samozřejmě musel koupit lístky na vzkříšenou skupinu Jethro Tull v Haifě, mém rodném městě, a v Tel Avivu. Byly to dvě mimořádné show – ze známých nepříjemných důvodů.

Na koncertě ‚Jethro Tull‘ z roku 1986 jsem viděl jako poprvé legendárního kytaristu Martina Barreho. Pak, když byla turné ‚Ian Andersona‘, viděl jsem vynikajícího kytaristu Floriana Opahle. A teď, po napjatém čtyřletém čekání, po jediném koncertu v Tel Avivu v roce 2018, viděl jsem neviděl ... vůbec žádného kytaristu! Pouze hráče na flétnu, bubeníka, hráče na klávesy a baskytaristu. WTF?? Byla tam zpráva – ale žádná omluva, na velkém plátně před začátkem koncertu. Stálo tam: „Náš kytarista, Joe, byl těsně před odjezdem na tento zájezd testován na covid. Nyní je nemocný doma a nemůže s námi dnes večer být. Poslal ale živě nahraný zvukový soubor vystoupení, abychom ho použili v jeho nepřítomnosti. Uslyšíte ho, ale nevidíte ho. Zbytek kapely bude hrát po celý koncert zcela živě. Všichni přejeme Joeovi brzké uzdravení.“

Úplně zvláštní. Dobře, takže i když Joe Parrish není, (zatím) stejně legendární jako Keith Richards, ale odehráli by Rolling Stones koncert jen s kytarovou nahrávkou? Nebo přece jen řekneme Ianovi „dobrá práce“ za jeho rozhodnutí ‚show must go on‘?

Pokud jde o mě, cítil jsem se docela... no, ‚podvedený‘ je možná příliš silné slovo, protože jsme to dostali svou show, ale rozhodně jsem byl zklamán – a nejen kvůli nahrávce kytary.

Taky jsme tam měli na basu úplně cizího člověka, ne Davida Goodiera. Ian „Jacka“ nakonec představil (zjistil jsem pak doma na googlu, že jde o Jacka Clarka z Albionu - kapely s Joe Parrishem) a vysvětlil, že David měl operaci náhrady kyčelního kloubu. Samozřejmě i v roce 1978 nahradil basáka Tony Williams. Ale koupil jsem si lístek, abych viděl ‚Jethro Tull‘ a redukováná sestava se jim moc nepodobala...

Každopádně teď ta hudba. Po filmu prog-rockerů sedmdesátých let na plátně vběhl Ian na jeviště - vypadal větší, než jsem ho kdy viděl, a pořád nohou vysoko vykopával. A kapela hrála For A Thousand Mothers, jednu z mých nejoblíbenějších tullích nakopávacích skladeb. Ale tak nějak mi chybělo to vzrušení, které jsem očekával, možná ze dvou důvodů: nebyl tu živý kytarista, Ianův vokální výkon opravdu nebyl schopen píseň předvést jako kdysi. Love Story bylo podobné, s Ianovým zpěvem občas upraveným do nižšího rejstříku (jako to udělal pro řadu dalších písní). Po té písni Ian mluvil o Joeovi Parrishova nepřítomnost a vtipně přešel k klepající monitor v zadní části jeviště na něm pro případ, že by tam byl nepřítomný kytarista tam. Ale stále žádná omluva. A přesto, i když jsem se začal cítit opravdu docela sklíčeně, Living In The Past nakonec byla docela dobrá, s Ianovým zpěvem mnohem lepším. A takhle to šlo po zbytek večera, některé písně byly dost bolestné. V žádném případě ale nerozumím tomu, proč byla zařazena skladba Black Sunday. Bylo velmi těžké ji zpívat už v roce 1980 a dnes to tedy bylo docela hrozné. Někdo vedle mě prohlásil, že by možná Ianovi zde stačila páska jeho zpěvu a pantomima k tomu – možná trochu drsná poznámka, ale zato trefná. Zajímalo mě, jak Ian hodlá zvládnout ty falzetové noty v My Is The Mountain (v patrně živé premiéře této nové písničky), ale hej, zvládl to. Ale již podruhé nebo potřetí jsem si všiml, že podezřele nohou šmátrá po vypínačích nebo pedálech na spodní straně mikrofonu. The Clasp také nebyla dobrá, ale překvapivě Songs From The Wood byly mnohem lepší, i když jde o velmi složitou věc. A nutno konstatovat, že dva kousky, které si získaly nejlepší reakci publika, Dharma For One a Bourée, byly ty instrumentální.

Koncert byl nejprve inzerován jako ‚The Prog Years‘, i když Jerusalem Post později napsal, že půjde o uvedení nového alba Jethro Tull The Zealot Gene. To by v minulosti znamenalo,

že budou hrát několik nových písní z nového alba, ale zde dali jen tři: Mine Is The Mountain, o které jsem již mluvil (pro mě příliš těžkopádná); titulní skladbu The Zealot Gene (slušná pecka a mrazivý moment na konci videa s velkým Z - tím, co je namalované na ruských tancích na Ukrajině); a opravdu milá Mrs. Tibbets s protikladnými náladami veselé hudby a smutného textu a videa o jaderném ničení. Takže hudba byla většinou z „progresivních let“, i když si nejsem jist, zda písně jako Too Old To Rock'n'Roll jsou vlastně progresivní rock.

I když šlo o orchestrální verzi, sledovat Aqualung bez kytaristy sólujícího v přední části jeviště bylo velmi zvláštní, ale nikdo nemůže popřít vzrušení (konečně) z Locomotive Breath. Ale co představovala tato kapela přede mnou? Stále fantastického hráče na flétnu a ano, s omezenými vokály, ale stále velmi živého interpreta Iana Andersona. Nicméně tři doprovodní hudebníci, ti mohli být klidně nahrazeni lepenkovými modely a nahranými páskami. A jeden skutečně nahrazen páskou byl. Tohle mi prostě nepřišlo jako mí milovaní Jethro Tull. Když jsem odcházel, byl jsem velmi zmatený, a ano, zklamaný. Samozřejmě, že léta slávy 70. let se nikdy nemohou opakovat, ale koncerty, které jsem viděl za posledních 30 let byly všechny většinou vynikající a, abych to slovo použil znovu, byly vzrušující. Omlouvám se, ale tenhle opravdu nebyl. A zdálo se, že ostatní diváci se mnou souhlasí. Kromě pár lidí křičících jako Američané (možná to byli Američané), písně většinou vyvolaly vlažný potlesk a mnoho lidí jen docela pomalu vstávalo a zatleskalo, když přišla kapela zamávat na rozloučenou na samém konci předavků.

Ale měl jsem lístek na další večer v Tel Avivu. Cesta z Haify tam trvá jen hodinu, tak jsem prostě musel jít. Jiné místo, ale úplně stejný koncert – musí to tak přece být, když se hraje synchronně s videem na pozadí. A stále bez sólového kytaristy. Po představení jsem narazil na svého starého přítele a dlouholetého fanouška Tull Aviho. Zeptal jsem se ho, co si o tom myslí. Řekl že se těšil na některé z tullích progresivních kousků, a byl zklamaný že z onoho opravdu progresivního alba Tull z roku 1973 nebylo na programu vůbec nic. A pak řekl, nevadí, že nehráli Pašijovou hru, ale v jejich hře už není vůbec žádná vášeň, tečka. A tak Avi shrnul do jedné věty, co jsem se já už druhý večer snažil ve své hlavě zformulovat. Doufám, že pokud/až přijde Ian Anderson do Izraele příště zpátky, přiveze celou kapelu s hudebníky, kteří nějak projeví to, že si svou hudbu opravdu užívají. Samozřejmě, že tam zase budu, a doufám, že Jethro Tull napraví mé vzpomínky na tohle miniturné.

Ron Rosenthal

Set-list: Pro tisíc matek / Love Story / Living in The Past / Lov podle čísel / Dharma pro jednoho / The Clasp / Mine Is the Mountain / Černá neděle / Bourée / Too Old to Rock 'n' Roll: Too Young to Die / The Zealot Gene / Pavane / Mrs Tibbets / Songs From the Wood / Aqualung / Locomotive Breath / The Dambusters March / Cheerio [z pásky]

Pozn. překladatele:

Vážení tullíci, tolik naši přátelé z Anglie. Jak vidíte z recenze izraelských koncertů, můžeme být opravdu rádi, jak to u nás v Mikulově a Lokti skvěle proběhlo, a mohli jsme vidět kapelu kompletní i s nadějným novým kytaristou Joem Perry! Zdraví Vláďa Řepík

A NEW DAY FESTIVAL 2022

19. 8. - 21.8. Mount Ephraim, Hernhill, Kent, Anglie

PROGRAM:

JETHRO TULL

TEN YEARS AFTER * THE SWEET

ATOMIC ROOSTER * FOCUS

KARNATAKA * HUGH CORNWELL

KAZ HAWKINS * COLOSSEUM

BLACKBEARD'S TEA PARTY

GRYPHON * HEAVY METAL KIDS

Ken Pustelnik's GROUNDHOGS

STRAY * SKINNY MOLLY

DEBORAH BONHAM * SKYLINES

JOHN HACKETT BAND * SOLSTICE

DEPARTMENT S * BIG RIVER

RORY McLEOD * RODNEY BRANIGAN

IDES OF SEDITION * N'FAMADY KOUYATÉ

DEE PALMER & STEWART WOOD

JOHN VERITY (ex Argent) * KAPREKAR'S CONSTANT

CUPRUM (Czech Republic) * EDGAR BROUGHTON

více na: www.anewdayfestival.com